

Sale ekspozycyjne

PROLOG	01 Markowia	KAPSULE CZASU
	02 Chodnik	
	03 Rotunda	
	04 Maszyna	
PIERWSZA INDUSTRIALIZACJA	05 Pałac	DRUGA INDUSTRIALIZACJA
	06 Pracownia	
	07 Granica	
	08 Podwórko	
I WOJNA ŚWIATOWA	09 Dom	POKOŁENIE 1918
	10 Pociąg	
	11 Szkoła	
	12 Ulica	
	13 Szewc	POLSKA LUDOWA
II WOJNA ŚWIATOWA	14 Targ	
	15 Wagon	
	16 Wstęga	
	17 Sztetnia	POLSKA LUDOWA
	18 Szpital	
	19 Ciemnia	
	20 Wybory	
EPILOG	21 Konteksty	POLSKA LUDOWA
	22 Przesłanie	

Scenariusz wystawy rozwija ideę architektury muzeum, nawiązując do przeszłości miejsca – dawnej Kopalni „Katowice”. Centralna bryła świetlika tworzy formę „światła historii” – rozchodzącego się promieniście poprzez rozświetlone korytarze oraz pojawiającego się w kolejnych salach w postaci scenograficznych iluminacji: m. in. jako żar rozpalonej surówki, blask pałacowego oświetlenia, rozjarzone pięknie ulice. Drugi świetlik – podwieszony u sufitu, staje się puentą opowieści – szybem, którym „przesłanie na przyszłość” wydostaje się na powierzchnię, stając się metaforycznym światłem ze Śląska (Lux ex Silesia).

Motytem przewodnim narracji wystawy jest myśl księdza Emila Szamka, w której autor zdefiniował Górną Śląsk jako ziemię pełną w różnych okresach swej historii funkcję pomostu, nagrody, względnie pobożności. Niezależnie zaś od tych zmieniających się ról, zawsze pozostawał on narodziłkiem stykających się tu państw i ludów.

Chronologicznie ułożona opowieść budowana jest za pomocą scenograficznych – filmowych środków wyrazu, oddziałujących na emocje zwiedzającego, pozwalając mu na osobiste przeżywanie zdarzeń. Odbiorca zostaje wciągnięty w środek wiru historii, może poczuć się jak bezpośredni świadek kluczowych jej momentów, starać się zrozumieć fenomen Górnego Śląska.

Zwiedzający podąża przez najbardziej charakterystyczne miejsca, które stają się centralnymi punktami konkretnych wydarzeń historycznych: ulicę, salę fabryczną, podwórko, pocztę, dom, pałac magnatów przemysłu, szatnię lańcuskową, izbę przyjęć. Patrzy na Górną Śląsk z podwójnej perspektywy: wielkiej historii odbijającej się w losach zwykłych ludzi oraz z perspektywy Ślązaka z różnych epok historycznych, różnej pozycji społecznej, tradycji religijnej czy narodowej.

W scenariuszu ekspozycji zachowany został proponowany układ działów tematycznych. Sale im odpowiadające otaczają centralną przestrzeń wokół głównego świetlika. Pełni ona jednocześnie funkcję obszaru „Duchowości”. Symbolika ta podkreśla ponadczasowy charakter religii i świata metafizycznego. Scenografię miejsca tworzą falujące półprzezroczyste tafle, które nawiązują do ponuranych wiatrem proporów.